

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SE PREENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primosău. — Manuscripte nu se retrămită.

N° 91.

Luni, Marți 23 Aprilie (5 Maiu)

1885.

Din cauza S-tei sârbători de Marți, diarulă nu va apărea până Mercuri sâra.

Brașov, 22 Aprilie (4 Maiu) 1885.

Altaeri s'au deschis porțile esposițiunei din capitala ungară. Mare pompă s'a desfășurat. Orașul s'a îmbrăcat în haine sârbătorești, elă apare în tótă strălucirea luxului, celú desvöltă de unú șirú lungú de anj, dinaintea curții regale și a mulților și iluștrilor visitatori de pretutindenea.

Ce contrastú între strălucirea din capitală și miseria din regatú!

Unde este mulțumirea și bunăstarea populațiunilor, ce voiescú a o înfășișa lunei străine arangiorii esposițiunei?

Mulțumirea au păpat'o de multú d-nii Tisza-Trefort cu acțiunile lorú politice interioare pentru întărirea pretinsei idei de statú maghiarú, ear bunăstarea câtă mai era a păpat'o „șovinismulú național ungurescú cu esperimentele lui costisitoare, cu pofta de câștigú și cu lâcomia celorú ce s'au înrolatú sub stégulú combatanților pentru idea unui statú maghiarú unitarú, imaginarú.

Credeamú, că celú puținú câtú timpú va durá esposițiunea regnicolară din Peșta, puternicii țilei vorú mai încetá cu prigoniarea naționalităților, căci principalulú scopú alú acestei esposițiuni era de-a dovedi lunei superioritatea spirituală a rassei domnitore maghiare. Prigonirile însă suntú totú atâtea dovedi contrare, cari ne arată că acésta superioritate în realitate nu esistă, căci dacă ar esista n'ar avé lipsă d-nii Tisza și Trefort a ni-o impune cu forța.

Credința noastră a fostú deșartă. Nicú păcinea lucrare a esposițiunei n'a pututú îmblandi pe cei ce urâscú din sufletú totú ce nu este maghiarú în acestú tatú. În locú ca guvernanti nostri sê fi luatú vre-o măsură, care sê mai astêmpere îngrijirile și așa destulú de mari ale naționalităților nemaghiare pentru viitorea lorú desvoltare, ei le amenință în ajunulú festivității inaugurării esposițiunei din nou cu măsuri restrictive în privința libertății presei și a cuvântului și cu totú felulú de șicanări și pedepse.

Impêratulú Iosifú alú II-lea țicea că „poporulú numai dacă va fi tractatú cu iubire și încredere pôte sê fie ținutú în frêu pentru durată.” Acestú principiu este cu totulú necunoscutú guvernantiilor din Peșta. Ei credú din contră, că celú mai bunú mijlocú d'a ține în frêu pe Nemaghiari este tractarea fără cea mai mică cruțare, cu amenințări și cu neîncredere.

După cele esperiate până acuma credemú, că nu este fără basă temerea, că gloria, ce au secerat'o arangiorii esposițiunei, întrunindú la Peșta pe lângă curtea regală pe toți ambasadorii, ba și pe unú trimisú specialú alú Prusiei, li se va fi suitú la capú și că îi va întări numai în idea, că acum este momentulú adevêratú ca sê nimicéscă totú ce li se pare contrarú ideei statului unitarú maghiarú.

„Porțile esposițiunei se deschidú—ține unulú din diarele acreditate ale guvernului—într'unú timpú, care nu e favorabilú păcii... Ne aflămú în mijloculú unei crize, pôte cea mai gravă și plină de urmări, din câte au amenințatú pacea lunei de unú lungú timpú încóce... Cu

atâtú mai urgentú i se impune dar „națiunei“ de așî termina unitatea ei internă.”

Nu conținú și aceste cuvinte o amenințare? Unitatea internă a „națiunei“ vedemú noi pe fiecare zi în ce modú voiescú să o stabilescă guvernanti. Ordonanțele d-lorú Tisza-Trefort și enunțările lorú nu ne lasă nici unú momentú în dubui. Ceea-ce ne miră însă forțe multú și cu dreptú cuvântú este, că dênșii își alegú tocmai unú asemenea momentú de criză generală, spre a face ca naționalitățile nemaghiare sê ingenuche dinaintea dictatului lorú despoticú.

Mâne sârbamú o sârbătore mare creștinéscă, care ne reamintescé lupta S-lui George cu bálaurulú. Legeuda ne spune, că acestú bálaurú era sê înghițá pe fiica frumósă a unui rege, dacă nu'lú omorá lancea eroului.

Bálaurulú maghiarisárei, care amenință ađi a ne înghiți limba română, „dulcea regină a sufletului nostru,” își mișcă membrele în tóte părțile. Suntemú însă tari în credință, că consciința națională a poporului românú va fi o lance destulú de tare spre a sfârmá capulú acestui bálaurú.

Liberalismú ungurescú?

II.

Cum sê se desvólte la noi liberalismulú, când condițiunile fundamentale ale convețuirii pacinice a concetățnilorú ne lipsescú nu numai, ci se propagá, chiar se salutá cu entusiasmú și se practicá totú ce e în contra lorú. Liberalismulú nu cresce preste nôpte, ca ciuperca, elú trebuie sê aibá terenú fecundú și condițiunile sale de desvoltare. Suntú ore aceastea la noi? Nicú po-maná.

Fiá că poporulú conducătorú în acéstă țérá se trage din Asia, unde nu este și n'a fostú de când e lumea vr'o instituțiune liberală, ci tóte se baséză pe despotismú, fie că n'amú ajunsú acelú gradú de cultură, care produce liberalismú: la noi lipsescé chiar și dispozițiunea spre liberalismú.

În privința socială clasa aristocratică se inchide cu murí chinezescú de celelalte clase și se alege; care aristocratú scápêtatú se mestecá cu celelalte clase, îndată ce potú, se vêrá între aristocrați séu celú puținú se silescú a trece ca făcêndú parte din aristocrațiá.

În privința religionară domnesce mare netoleranță. Reformatulú nu pôte suferi pe catholicú, catholiculú pe reformatú, amêndoi nu suferú pe ceilalți. Reformatulú, pe când biserica lui se bucurá de cea mai largă libertate și mai frumósă autonomiá și nicú arú suferi sê i se știrbescá aceste nicú câtú e negru sub unghiá, pe atunci salutá cu bucuriá, ba cu adevêratú fanaticismú ori-ce ingerință a guvernului în afacerile celorlalte biserici. Nu țicú lucru nou afirmândú, că reformații denégá catholicilorú chiar și de a puté fi patrioți buní din cauza religiunei lorú. Și modulú acesta de cugetare nu se ivesce, precum ai cugeta, la poporulú prostú, ci chiarú la cei din clasa inteligentă. Chiarú și în dietá i s'a datú espresiune.

Poftimú apoi dispozițiune spre liberalismú.

Dar ce sê țicú în privința națională?

Este ore pe fața pământului poporú, care sê fie mai preocupatú în privința însușirilorú rasei sale decât Ungurulú? Cine nu știe la noi, că Ungurii se ținú mai presusú de Germani, ba chiarú și de Francesi? Care poporú este capace de atáta șovinismú, câtú graséză ađi între Ugurii? Îngâmfarea națională cea mai neauđitá, celú mai încarnatú șovinismú și liberalismú?! Cum încapú acestea lângă olaltá? Séu și liberalismulú și-lú poftescú Ungurii ca libertatea și constituționalismulú numai pentru sine? ne-amú prinde că e așa.

În guvernare observámú dóră cevași aplecare spre liberalismú? Feresce Dómne! La noi față cu »uram bátyám« se ascunde ori-ce dreptate. Apoi unde nu-i nicú

dreptate, sê vorbescú de liberalismú? Când audú de acésta 'mí vine în minte observațiunea acelei femei, pe care bárbatu-séu acasă o maltratá, ér în societate între ómení ti țicea, că o adorá: »Lasá-mé, fêtulú meu, nuí mé adorá; mai bine mé omenescé!«

Și prin cine sê fiá și sê domnescá la noi liberalismulú?

Prin aristocrațiá dóră nu, căci acésta representá unú principiu chiar contrarú liberalismului, adevá conservatismulú și exclusivismulú.

Prin multú láudatulú și rêsăfutulú gentry ungurescú? Dêr acesta și pre-lângá cei 7 pruní ai séi e ma aristocraticú, decátú aristocrați! Și sê-lú veđi încă decá ar ajungé la putere și stare brilantă materială. Ce-lú culcă la pământú și nu-lú lasá sê se ridice pre lângá tóte jertfele țerei pentru elú, pe gentry ungurescú? Modulú de a trăi ca aristocratú, lucsulú; de a cugeta ca aristocratú nu-lú értá sê stea de lucru, neactivitatea grandseigneurilorú și frica de carte. Gentry ungurescú e códa aristocrației, cu multú mai réu decátú acésta în privința liberală, tocmai pentru că e códa. Liberalismulú pôte fi purtatú numai de o clasă inteligentă, avutá, prin puterea și activitatea sa propriá și generosú cugetátore. Tóte lucruri, cărorá contradice tótá firea și tradițiunea gentry-ului ungurescú.

Ar fi burgesia; dar de acéstă nu avemú numai la orașe puțină și acésta e, din cauza decádinței intelectuale și materiale a poporului de rëndú, față cu acesta atâtú de esclusivă, pre câtú e de esclusivă aristocrațiá față cu ea.

Ar trebui sê se recruteze și înmulțescá din sinulú poporului. Ei dar la noi poporulú e numai vaca cu lapte. Elú lucrá pentru toți și tóte, pentru elú nimene. Elú trebuie sê asude pentru grando-mania celorú dela putere, pentru cáile ferate familiare, pentru edificările monumentale ale d-lui Trefort, pentru scolile și teatrele de lucsulú, pentru susținerea gentry-ului, care trebuie din timpú în timpú sê fie rêscompêratú din mâna jidovilorú în care totú mereu ajunge. Așa a fostú acésta în Ungaria multe sute de anj și așa va fi încă cine scie câte sute. Așa ni-e dispozițiunea ungurescá spre liberalismú.

Pentru poporulú maghiarú dreptú recompensá pentru atâte sarcini se face măcarú atáta, că-i se făcú scól i se înaintéză deșteptarea și i se dá indemnú a se láudá că e maghiarú, dar pentru celelalte nicú atáta.

Când va ajunge dar poporulú din Ungaria între asemeni împrejurări la acea cultură și stare materială, care este de lipsă, că înmulțândú clasa burgeoasiei se pótá fi purtatorulú liberalismului? În veci.

Nu plângeți deci, domnilorú, asupra bólei aceluí fetú, care încă nu s'a născutú, ba nicú nu este speranță ca sê va nasce îngrabá.

Conflictulú anglo-rusú.

Foile ruse au începutú a deveni nerábdtore. Ele cerú, ca conflictulú sê se resólve odatá, fiá pe cale pacinică, fiá prin rêsboiu. E timpulú, țicú ele, sê se puná capêtu jocolui. Ceea ce a începutú Anglia, trebuie s'o ducá Rusia la sfêrșitú. »Nowosti« scrie, că deórece rêsboiulú cu Anglia nu se pôte înlăturá pe o lungá durată, ar fi mai bine sê se preîntêmpine pericolulú acuma. Numita fóiá e convinsă, că chiar și cea mai pacinică societate rusescá ar salutá cu mulțámire ori ce scire despre o înaintare a trupelorú transcaspice.

„Przeglond“ a primitú dela corespondentulú séu din Petersburg, care de regulá e bine informatú, scirea că mereu se trimitú trupe la Samarcand. La cererea lui Alikhanov s'a trimisú și unú despărțemêntú de pontonierí. În Astrahan s'au concentratú pe Marea cáspică tóte corábiele comerciale inchiriate de intendatura rusă.

„Vossische Zeitung“ aduce din Londra sciri forțe alarmátore. S'ar fi datú ordinú, ca flota sê fiá gata de plecáre, trupele de mariná din Sudanú sê se întórcá, ér cuirasata »Ajax« sê plece, dar fără sê se scie unde. În țilele din urmă ale lui Aprilie, Anglia a convocatú nu numai rezervele pentru armata de uscatú în numêrú de 50,000 ómení, ci și rezervele marinei în numêrú de 32,000 ómení. În tabêra dela Aldershot domnesce cea mai mare

activitate, se instrueză recruții și se exercită rezervele. In arsenalele dela Plymouth și Chatam se lucrează la echiparea cuirasatelor, crucerelor, torpilarelor și corăbiilor de transportat trupe. Anglia poate opune fiecărui crucer rus cinci crucere engleze. Prin urmare ce privește puterea maritimă, Anglia e superioară Rusiei. Ce privește însă armata de uscat, Rusia întrece mult pe Anglia, dar referințele solului, provisionarea armatei și alte greutăți sunt în desavantajul Rusiei.

Vijelia s'apropiă.

(Coresp. part. a »Gaz. Trans.)

București, 29 Aprilie (2 Mai) 1885.

Vijelia s'apropiă cu iuțelă. Desele întrevederi ale împăraților și multele călătorii ale diplomaților de când e lumea au fost presemnele unor furtuni apropiate.

Nu e de mult de când cei trei împărați: alți Germaniei, Austro-Ungariei și Rusiei s'au întâlnit la Skiernevice. Lumea laică nu da mare însemnătate întâlnirii, dar cei mai bine inițiați în ale politicii se temeau, că întrevederea dela marginea Poloniei rusești va avea, decât și nu în total, der cel puțin în parte, aceleași urmări în privința »Porților Orientului« ca și întrevederea dela Reichstadt.

Incurcătura iscată între Anglia și Rusia în estremul Orient, în fundul Asiei, pare a justifica pe de ce merge prevederile acelora, cari desu de vreme îndemnau micile state dela gurile Dunării, ca să ia măsură de întărire în intru și în afară.

Răsboiul odată izbucnit în Afganistan cu anevoie va rămâne localizat în Asia. Elu pre ușor poate să bântue mai cu seamă în Orientul Europei.

Orî ce încordări și silințe ale diplomației europene pe lângă Porta otomană, ca să rămăie neutră în cazul unei ciocniri între Englez și Ruși, cu greu vor avea succesul dorit.

Turcia temându-se că la Skiernevice îi s'a cântat »veclnicia pomenire« cu privire la restul provinciilor pe care le mai are în Europa, că Austria înțelăsă pe deplin cu Germania și Rusia la momentul dat va înainta până la Salonic, e neapărată presupunerea că ea ar nutri simpatii pentru Anglia, și chiar decât nu se va declara pe față ca aliată a ei, totuși este bănuită că stă la pândă, pentru ca la minutul dat și binevenit să se alătore lângă Anglia și să se arunce ca leul turbat asupra Rusiei.

In fața acestei împrejurări, se țice, că Rusia ar voi să ia măsură militare pe Marea-Negră, în special la gurile Dunării și în peninsula balcanică, măsură, cari în totu timpul câtă va ține răsboiul la porțile Heratului, să facă pe Turcia a nu se pute mișca din loc și Anglia să rămăie singură ca parte beligerantă.

Rusia se îndoiesce în sinceritatea promisiunilor Porții de a rămăie neutră și, pentru ca legăturile de neutralitate încheiate de diplomați să rămăie respectate în cursul răsboiului, diplomații în timpurile noastre s'au deprinsu a pune armata la pândă seu cum se țice în terminii diplomației: a mobilisă și a pune un corp de observare în contra acelora, cari sunt bănuți.

Unde va pune Rusia acest corp de observare în contra Turciei? Acesta e cestiunea țilei și dela deslegarea ei atărnă, decât statele dela »Porțile Orientului« vor fi seu nu trase, în circumferința mișcărilor militare ale părților beligerante.

Se știe, că mai deunăți Anglia a trimis la Constantinople pe cel mai bun al său diplomat și cel mai bine vădit de Pörtă, pe d. Withe, ambasadorul M. S. Reginei Engliterei la București.

Misiunea d-lui Withe se pare a ave o gravitate și importanță extraordinară, mai cu seamă acesta se poate judeca din acel punct de vedere, fiindcă ființa de față a d-lui Withe la Constantinople a pus repede în mișcare pe diplomații Rusiei. Firul demersurilor lor diplomatice pare a fi mai întins, din St. Petersburg prin București și Sofia la Constantinople, pentru a contrabalanța acțiunea politică a Angliei.

Ați dimizetă se vorbea în cercuri foarte restrinse, că Rusia ar voi să-și pue un corp de armată la gurile Dunării, și un alt corp să-l trimită în Bulgaria pentru a ține, în ori ce casu, în nelucrare, seu cum se țice în eșec, pe Turcia. Pentru atingerea acestui scop al ei, ar fi făcut încă er demersuri la București pentru trecerea oștirilor sale prin țera românescă.

Scirile răspândite totu ați dimizetă mai spun, că guvernul român ar ave de gând, ca peste câteva țile să convoce corpurile legiuitoare, pentru ca în conformitate cu gravitatea situației să chibzuiască asupra atitudinii politice a Regatului român.

In calitate de diarist am ținut de datoria mea de-a înregistra aceste sgomote, cari au încă trebuință de confirmare, de aceea trebuie primite cu multă rezervă și sub beneficiul de inventar.

Piața noastră stă foarte rău. Electele publice, hârțile

de valoare scad necurmat. Agiul aurului se urcă. Afacerile stagnează cu deseversire și, decât situațiunea politică nu se va limpezi într'un felu seu într'altul, adevă: »pace seu răsboiu«, crisa va continuă și va mai face încă multe victime.

Pote acestea sunt presemnele unei apropiate vijelii.

SCRILE ȚILEI.

Aflăm, că consulul general al României la Pesta plecându la București n'a fost de față la deschiderea esposițiunii. Despre această deschidere am primit un raport special, pe care îl vom publica în numărul viitor.

—0—

In intrinirea de Sămbăta trecută a Societății tinerilor comercianți români, ce s'a ținut în localul Casinei române la 8 ore seara, a vorbit d. Grigorie Birea despre cauzele crizei comerciale ce bântue astăzi țările noastre și despre remediile ei; er d. Neculae Ciurcu a vorbit despre demnitatea omului.

—0—

Ni se scrie, că la 30 Aprilie n. în Teaca și pe hotarul ei punctu la 12 ore o furtună cu gheață, care a ținut de ce minute, a nimicuit cu desversire viile, grădinile de pomi și florî. In sēmănturile de toamnă, cari sunt foarte mici și slabe, n'a putut face pagubă. Locuitorii sunt foarte îngrijați.

—0—

»Românul« scrie următoarele: »Suntem informați, că d. I. Brătianu, președintele consiliului de miniștri, în fața temerilor de răsboiu și a crizei financiare ce bântue Europa, a decis a suspenda punerea în aplicare a legii, care autorisă pe guvern a face nouă construcțiuni în sumă de peste 10 milioane. Se țice, că asemenea se vor suspenda și aplicațiunile legilor pentru construcția podului peste Dunăre, a îmbunătățirii portului Constanța și chiar aceea pentru construcția podurilor pe linia Buzău-Mărășesci.«

—0—

Se țice, că corpurile legiuitoare vor fi convocate în sesiune extraordinară pentru țina de 5 Mai.

—0—

»Voința Națională« spune, că vasul torpilar austriac, care s'a vădit mergend în susul Dunării, nu are cu densul nici o torpilă, nici munițiuni de răsboiu; elu este un vas modelu destinat pentru esposițiunea din Pesta, și guvernul austro-ungar a cerut convenita autorizare guvernului român pentru trecerea lui prin apele române. Nici un torpilar nu l'u va urma.

—0—

Țiarele din România spun, că a plouat mai în totă țera. Sēmănturile sunt mai pretutindenea foarte frumoase.

—0—

Amu comunicat într'unul din numerile trecute ale foicei noastre, că profesorul din Pesta Hermann Bamberger seu pe unguresce Vambery s'a dus în Anglia, unde ține conferințe despre Ruși. In conferința ce a ținut'o în Sheffield a vorbit mai anteu despre bunătatea și noblețea, ce a arătat'o națiunea englesă totdeuna națiunii unguresce, care e de același gând cu Anglia, atacată acum de același tiran, care distruse odinoră independența Ungariei. Vambery arată apoi, că Rusia urmăresce planul de a pune mâna pe India. Anglia se nu se lase, a țis Vambery, dacă nu voesce să ajungă o putere de rangul alu doilea ca Olanda; Germania și Rusia îi vor împărți puterea și comerțul. Acum Vambery se află în Londra, unde încă va ține o conferință.

—0—

D. adv. Lenger ne trimite o întâmpinare la o notiță, ce a apărut în numărul de Sămbăta alu foicei noastre. D-sa contestă esactitatea acelei notițe afirmându, dar neaducend deocamdată nici o dovadă contrară. Până ce d. Lenger va țasi timp de a ne da »amplă« informațiune ce o promite, menținem cele țise în memorata notiță. Întâmpinarea din cestiune sună astfel:

D-le Redactor! In numărul 89 din 20 Aprilie a. c. alu »Gazetei Transilvaniei« ați publicat între »Scirile Țilei«, că eu aș fi făcutu tôte încasările cu ocasiunea serbărilor Asociațiunii Transilvane în anul 1883. Acesta comunicare este cu totul falsă. Binevoit, D-le Redactor, până la o mai amplă informațiune a publica aceste rânduri în procesimul număr alu țiarului d-văstră. Cu stimă Brașov în 2 Mai 1885. Ioan Lenger.

—0—

In Lemberg s'a imprăștiat sgomotul, că oratorii ruteni la serbarea lui Metodi, cari acum se află încă în Varșovia, la întorcerea lor în Galiția vor fi arestați.

—0—

Principele Alexandru alu Bulgariei s'a exprimat printr'o telegramă, cu ocasiunea serbării lui Metodi, recunoscința sa și a poporului bulgaru cătră țarul, exprimânduși dorința, ca marea putere slavă ortodoxă să propășească cu norocire. țarul a mulțămît totu prin

telegramă și a declarat, că religiunea și înrudirea de sânge va fi o garanție pentru strinsa legătură între Rusia și Bulgaria.

Dela dieta ungară din Budapesta.

Discuțiunea asupra interpelațiilor domnilor deputați români naționali V. Babeș și P. Truța.

Acesta discuțiune s'a ținut în ședința camerei deputaților dela 29 Aprilie a. c. și fiind pentru noi de mare importanță atât cele spuse și enunciate de d-lu ministru-președinte Col. Tisza, cât și reflesionile făcute de d-nii interpelanți, reproducem tôte vorbirile în traducere câtă mai completa și esactă, pentru ca să potă fi apreate și de publicul nostru românesc.

Min.-președinte Coloman Tisza: Onor. Cameră! Rămân în seria în care a binevoit a mă provoca onorabilul d. președinte. Voiu răspunde deci mai anteu la interpelațiunea d-lui deputat P. Truța. (Citesce în totu cuprinsul lor întrebările relative la oprirea serviciului divin în biserica română gr. or. din Lupșa în Transilvania, apoi țice:)

Mai înainte de tôte trebuie să constat două lucruri, anteu: aceea, că naționalitățile în viața socială, peste totu seu desclint în Transilvania, ar fi persecutate sistematic din partea societății maghiare, seu a funcționarilor publici, seu a jurnalisticeii, nime nu potă să știe, (Așa este!) căci nu există și acuzarea este de totu fără temei și nedreptă. (Viue aprobări.) Pentru că în lume nu există o mai mare libertate de mișcare ca și în Ungaria. (Adevărat, așa este!) A doua: Asemenea neadeveru este, că în comuna Lupșa gendarmeria ar fi intrat în biserică și cu baioneta ar fi scos afară atât pe credincioși, cât și pe preot. In acestă privință aveam răpote de mai înainte, și în fine informându-ne mai cu deadinsul, ca să nu provoc o mai mică autoritate, mă mărginesc a cită pe însuși protopresbiterul gr. or., care însuși a ridicat plânsorea, dar carele nimic nu știe despre aceea, că gendarmeria a intrat în biserică și a scos pe cineva afară d'acolo, (Mișcare în drepta.) pentru că acesta nu s'a întâmplat. Dar fiindcă, după informațiunile sigure și întemeiate, specialu în acele ținuturi, sub pretestul de serbări pentru Horia și Cloșca se pregăteau demonstrațiuni în contra statului și națiunii maghiare, acestea s'au oprit în totă țera, (Aprobări generale) și au fost oprite și prin autoritățile bisericesci. Avend suspiciune basată, că în aceea comună serviciul divin de Sămbăta, în contra opreii mai înalte, se va celebra Duminecă, acesta s'a interțis, nu însă în modul afirmat de d-lu interpelante, prin scoterea creștinilor din biserică, ci preotul în urma întredicirii n'a celebrat, er creștinii reflectați prin gendarmeria că în aceea Duminecă nu se va ține serviciu divin, s'au întors liniști cătră casele lor. Acesta este faptul adevărat. După aceste premise, cred că este natural, cumcă alungarea omenilor din biserică nu este nici rezultatul direcțiunii mele politice, nici al abuzurilor organelor mele. — La întrebarea că — plănuit'au creștinii dela aceea biserică vr'o faptă ce ar periclită existența statului? — răspund: prin sine nici decât; căci statul nu este d'o slăbiciune, ca să-l potă clătina o astfel de demonstrațiune; (Aplauze) dar a fost intenționată o manifestațiune contra ideii de stat maghiar, contra rasei națiunii maghiare. O astfel de întreprindere apoi a o strivi în germenul seu este datorința fiecărui guvern. (Aprobări generale.) La întrebarea că — ce politică urmăresce față cu diferitele naționalități, și — decât Coróna are cunoscință de acesta? — am scurtul răspuns, că în întrebarea relativă la Corónă se ivesc o armă vechiă, dar ruginiă, prin carea se intenționează aducerea în contrast a Corónii cu regimul constituțional. (Așa este, așa este!) ceea ce nu va succede d-lui deputat. — In ce privește părerea și direcțiunea mea individuală față cu naționalitățile, aceea este: a respectă, încât să descede legea, drepturile fiecăruia; a nu le împedca dezvoltarea între marginile legii; dar atunci și unde cineva ar trece peste marginile legii și ar cuteza a se atinge de securitatea statului maghiar, pe câtu timp D-șeu imi va dá putere, de datorință imi țiu, a-i da peste ghiare. (Aprobări.) Mai adaug, că persecuțiunile sistematice nu am de scop a le curmă, căci nu există; (Aprobări în drepta,) pe celățen însă i voi lua sub scutul legii, față cu ori ce agitator, și acestu scut a fost intenționat și prin oprirea serbării lui Horia și Cloșca. Rogu a se luă acestu răspuns la cunoscință. (Aprobări prelungite)

Deput. P. Truța: Răspunsul d-lui min.-președinte la interpelațiunea mea, purcesă din bun sens patriotic cu scop d'a mijloci o linișcare a îngrijirilor ce a deșteptat trista situațiune politică de astăzi, peste totu nu m'a satisfăcut și nu-lu primesc. Un răspuns atât de drastic (Iaritate în drepta,) mărturisesc că nu am așteptat, dar am fost pregătit la el. Mi-am făcut interpelațiunea ca membru alu acestei Case și adevărat reprezentante alu acestei patrie, cerend deslășiri, — (Strigări din drepta: le-ai primit!) eu din a mea parte nu țiu lucru cuviincios și potrivit, ca un ministru, care are a guvernă păzind echilibrul între concetățeni, să se producă prin astfel de răspunsuri drastice. (Strigări: dreptu are!) De almintea deși sunt un tēner membru alu parlamentului, știu totu că drastică este arma cea mai puternică. (Aprobări.) Naționalitățile se suspicionează continuu, dar eu ceru să se arate fapte. (Strigări din drepta: serbarea lui Horia și Cloșca.) La rândul meu voiu răspunde și la acesta. Se facu acuzări, că graviteză în afară, că propagă idei antipatriotice, etc. dar fapte doveditoare nu se aduc, și totuși faimale nu mai încetă. Inainte cu 10 ani d-lu ministru față cu fostul deputat Politu a dechiarat, că Ungaria și guvernul seu posedă destulă putere, ca să sdrobască pe contrarii săi naționali (Drępta: așa!) Totuși de 10 ani nu se știe să fi sdrobit pe vr'unu naționalist. Ce dovedesce acesta? Aceasta că — nu sunt inimi ai

statului. Și eu încredințez pe d-lu ministru președinte, că poate rămânea încă 10, 20 sau 30 ani în pozițiunea sa, totuși nu-i va succeda la turtă la părete pe cineva. Precum am declarat în motivarea interpelațiunii mele, susțiu și acum că răul provine d'acolo, fiindcă atât societatea, cât și jurnalistică, precum și abuzurile organelor statului nu mai încetă cu denunțările și agitățile contra naționalităților; mă angajez să dovedesc această ocazionalmente ca date autentice. Acele denunțări și agitări facu imposibilă o apropiere între națiunea domnițoare și celelalte naționalități; căci în urmă iritarea vine reciprocă și rezultatul este, că totă viața noastră publică se consumă prin agitațiunile și certe, cari n'au sfârșit, pentru că guvernul dându credință tuturor denunțărilor, ori de unde ar veni ele, ține cont de ele și conformu își dirige politica. Privindu răspunsul d-lui ministru-președinte în fondul interpelațiunii, eu cred că acela este basat eschisiv pe rapoartele oficiale ale culpabililor. D'aceea eu aș dori, să se facă o investigațiune cât mai severă în scopul de a se constata, cum intru adevărul s'au întâmplat lucrurile? — On. Casa! Dacă ar studia cineva cu seriozitate viața noastră socială și estiană naționalităților în acest stat, am deplina convingere, că cu totul altfel ar cuprinde relațiile noastre; căci — ce pretind naționalitățile în această patriă? Ele nu aspiră la putere și domnie; pretensiunea lor se mărginește chiar la aceea ce domnul ministru-președinte vorbalmente a recunoscut a le compete, ca între marginile legilor și conformu împrejurărilor să se pōtă desvolta, să și pōtă conserva naționalitatea și asecura existența. Acesta este totul. Când acesta realmente li se va indeplini, plānsorile vor înceta. Regret că neînțelegerile și certele dintre noi sunt a se atribui agitațiilor și abuzurilor oficiose și jurnalistică; decă ne vom emancipa de sub influința acestora, apropierea va fi posibilă.

Dep. Visi Imre: (redactorul lui »Nemzet«. Traducătorul.) »Tribuna!«

P. Truța: »Tribuna« și »Nemzet«, una ca și alta în punctul de agitațiunii. (Iaritate). Decă tocmai se ne emancipăm de sub influința atât a »Tribunei« cât și a lui »Nemzet«. Închei mai dicend odată, că în meritul răspunsului ministerial, adevărul ar trebui să se constate printr'o investigațiune; atunci d. ministru se va convinge, că faptul s'a petrecut de totu altfel de cum l'a enarat după raporturile oficiale. D'aceea răspunsul ce mi-a dat nu l'u iau la cunoștință.

Urmăz răspunsul d-lui ministru-președinte la interpelațiunea deputatului V. Babeșiu.

Ministrul preș. Coloman Tisza: On. Casa! Din interpelațiunea d-lui deputat V. Babeșiu, numai o parte mă privește pe mine, și numai la aceea voi răspunde — foarte scurtu. D-lu deputat luand indennu din cuprinsul interpelațiunii dela 4 Fev. a d-lui Orbán Balázs, a adresat întrebări către Ministrul justiției, apoi și către mine acelea: decă ca Ministru de 10 ani pentru interne, în acestu timp al funcționării mele am descoperit unde va printr naționalitățile conspirațiunii secrete în contra statului? Ce felu au fostu acelea? În ce modu și cu ce succesu am dispus urmărirea aceloră? Er decă atari nu s'au putut descoperi, ce este cauza, de se totu scornesc și propagă faime despre existența lor, prin foile maghiare, prin politici maghiari, și se denunță chiar și în această Casă? On. Camera! Lasă să judecați înși-vă, decă este cu cale, ca mai vortos despre ele ce se întâmplă aici între noi, să se dică că sunt scorniri și denunțări. Declaru însă din parte-mi, că unor anumite mișcări li se atribue de multe ori o importanță exagerată, repetu această, căci — har Domnului, acelea nu merită acea atențiune ce li se dă. (Așa este! din drēpta.)

De altminte eu, de când sunt ministru, am petrecut cu atențiune activitatea naționalităților, cu cea mai deplină bunăvoință acolo, unde ele, între marginile legilor, s'au nisuit spre binele lor propriu, der mărturisesc, că le-am urmărit cu cea mai mare vigilență și acele tendințe, cari voiau a eși din marginile legilor.

Conspirațiune — ce e dreptu, numai una am descoperit, și a fostu și acesta unu astfelu de casu, unde de multu am observat lucrarea, der n'am disu nimēnui nimic, urmāndu esemplul acelu grădinaru, carele vędend lucrarea sobolului, nu face larmă, ci pāndesce pānă-și scōie capul și atunci l'u taia. (Via plăcere și ilaritate în drēpta.)

Astfelu am urmat atunci, astfelu voi urmā și în viitoru. Conspirațiunea așader — afară de aceea, alta n'am descoperit, că decă descoperiamu, procedam in tocmai. Der aceea nu se pōtă negă, că acea lucrare a acelor atinși soboli (cărțițe) se continuă de multe ori prin multe locuri. Unde, când și în ce măsură, acesta n'o spun. Încredințez însă pe d-lu deputat, că o urmārescu ca atențiune. sciu și aceea, că cine o facu mai vortos, der așteptu pānă-și scōie capul la lumină, și atunci ne vom trage socōtela. Asta-mi e răspunsul. (Plăcere și aprobare generală.) (Va urma.)

Inchisițiunea maghiară

Clușu 1 Maiu 1884.

În Nrul 80 alu prețuitului diaru ce redigeți atî avut bunătatea a publica corespondința mea intitulată »Inchisițiunea la universitatea din Clușiu«, carea pelangă altele a conținut și sentința senatului universitaru din locu, adusă asupra tinerilor romāni, cari au gratulat d-nilor redactori achitați: Barițiu și Slavici. În acea corespondență am fostu amintit și aceea că tinerii romāni au înaintat recursu, contra acelei sentințe prea aspre și nedrepte, la iscoditorul dictatorial și adevăratul ei au-

toru, doctorului maestru de desnaționalizare și asuprire a Nemaghiarilor, ilustrului Trefort. Tot acolo am fost combinat că rezultatul recursului va fi nefavorabilu, trăgēndu concluziune din precedentele casuri precum și din dreptatea evidentă ungerescă. Acestă combinațiune a fost forțe gicită, după cum arată rescriptul ministerialu de mai josu, tradus fidelu în romānesce și comunicat tinerilor studenți ași în 1 Maiu:

Ministrula reg. ung. de culte și instrucțiune publică.

Nru. 716. »Insciințarea cu data 7 l. c. Nru. 784 în cauza disciplinară a lui Silvestru Moldovanu și conșoților săi ascultători de universitate împreună cu tōte actele aparținătoare aceleia, le retrămitu pentru mai departe dispozițiune cu acelu adausu, că decisiunea disciplinară adusă în cauza această prin senatul universitaru în a 8-a ședință extraordinară ținută la 26 Martie a. c., în urmarea motivărei ei (indokálnál fogva) are să rămānă valabilă (helybenhagyandónak) în întregu cuprinsul ei, și recursulu înaintat din partea lui Silvestru Moldovanu, Constantin Popu, Valeriu Morariu, Eugeniu Branu, Leonu Scridonū, Octavianu Boeru, Nestoru Simonu și Paulu Svințiu contra aceleia, afu de bine a-lu respinge (elutasítandónak találtam). Mai departe după ce pedepșiți, conformu § 105 din regulamentul disciplinaru prin această decisiune disciplinară, sunt a se despoia (megfosztandok) și de stipendiile de cari se au împărțit pān'acumu; prin urmare stipendiulu de statu în suma de 300 fl. v. a. conferit lui Silvestru Moldovanu ascultatoru absol. de filosofă prin ordinațiunea mea de dtto 8 Octomvre anul trecut Nr. 37259 și pre anul de rigurose 1884/5, și legat de universitatea din Clușiu, ilu detragu, și ordinațiunea mea memorată prin această o declaru de nevalabilă, er stipendiile lui Eugeniu Branu ascul. de dreptu în suma de 63 fl. din fundațiunea Remonțiană ilu oprescu pre calea oficiului de dare, apoi alu lui Nestoru Simonu, Valeriu Morariu, Leonu Scridonū jurist, precum și a lui Constantin Popu ascul. de sciințele naturale de câte 200 fl. din fondul scolasticu nāsudēndu. în fine stipendiulu de 400 fl. v. a. din fundațiunea »Simione Tanco« de care s'au împărțit Paulu Svințiu ascul. de filosofă în anul alu 2-lea le detragu prin (autoritățile) patronatele respective, pe timpul restantū încă alu acestui an scolasticu și observez că chitanțele acestora pentru durata timpului arătat se nu se vidimeze cu clausula prescrișă în regulamentu.«

Budapesta, 20 Aprilie 1885.

Trefort, m. p.

O judecată mai nedreptă nu cred să se fi putut aduce nici în acele timpuri, când legea și dreptatea nu avu nici o valoare. Judecați asemenea acesteia singuru numai la șovinisti maghiari astă-ți la putere încă, în acestu seculu numit alu luminei, mai întâmpinam. Acestea servescu ca documentu că cultura națiunilor civilizate europene n'a avut asupra acestora pre langă tōte frecările mai nici o influință în ceea ce privește dezvoltarea sēmțului de dreptate și de echitate.

După cum apare invederat și din rescriptul de mai susu maestrul Trefort iea dela aceșii tineri suma de 918 fl. v. a., pentru ce faptu? este elu în dreptu? și ce a intenționat prin această? Lasă să judece publicu cetitoru. A daugu numai atât că mai toți junii din cestiune fiindu astfelu lipsiți de unicele mijloce de subsistență după cum sum informatu ne avēndu cu ce trăi în Clușiu sunt hotărâți a părăsi Universitatea, sunt constrinși a-și perde semestrul și a se depărta către casă; unica speranță ce i nutrește este că națiunea ai cărei fiu fidel sunt și voru fi le va luă în deplină considerare starea de compătimitu în care se află. Se mângăie cu toții, după cum se mângăie întrēga noastră națiune în speranța timpurilor viitoare mai bune precum și în dicerea lui Virgilu (Aenaida C. II.) »dabit deus his quoque finem.«

Munteanu.

Rusia și peninsula balcanică.

Correspondentul din Petersburg aiu diarului »Przegłond« a trimis următoarea telegramă, care ne lămuresce asupra vederilor actuale ale Rusiei față cu peninsula balcanică:

»D. Giers a declarat, în numele Țarului, ambasadurilor Austro-Ungariei și Turciei, că Rusia va face totul, pentru ca elementele binevoitoare ei din peninsula balcanică să liniștescă spiritele agitate din Macedonia. Ministrul și-a exprimat părerea sa de reu asupra politicei neleale a Serbiei; față cu Rusia acea politică nu e liberă de imputări. Totu așa de nerecunosctōre — ar fi dīsū Giers — se va arată această țēră și față cu Austro-Ungarie. Elu are motive a admite, că se așteptă numai timpul potivitu, pentru ca să se aducă, în modu forțat, la valoare aspirațiunile de mare Serbie; este necesar să se facă atentu guvernul grecescu la aceea, că nisunțele paneleniste nu corespund nicidecum pozițiunii ce o ocupă Grecia în confederațiunea statelor europene. În urmă, capul oficiului de externe rusu asigură, că Rusia nu dorește cu mai mare doru, decâtu de a se menține pacea celu puțin în Europa. O înțelegere personală a monarchilor ar fi forțe de dorit.«

E aproape sigur prin urmare, că dacă Rusia amānă începerea rășboiului cu Anglia, o face această numai de

tēmă, ca nu cumva, în absența ei din Europa, să se întâmple niscaiva schimbări în peninsula balcanică, care nu i-ar conveni nicidecum. Dacă se va amēnă însă rășboiul până la o nouă întâlnire a monarchilor, nu se scie; dar se pōtă întâmpla ca în privința peninsulei balcanice să se tracteze între cei trei monarhi pe cale diplomatică prin ambasadorii lor, fără a fi necesară o apropiată întâlnire.

ULTIME SCIRI.

Se scie din Peterburg, că în fiecare zi se țin consilii de rășboiu sub președința Țarului.

Casele comerciale engleze din Odessa începū a-și descurca și regula afacerile. În casul unui rășboiu supușii englesi voru fi puși sub scutul consulului italianu.

Consiliulu de ministri, ce s'a ținut Vineri în Petersburg sub președința Țarului, a hotărît că nu pōtă desaproba pe generalul Komarov.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz Trans.«)

Pesta, 4 Maiu. — Maiestatea Sa apărū erī diminēțā la 7 ore, însoțit de părechia princiară de corōnă și de archiduci, în espozițiune, visită în trecētū pavilionele, obiectele espozițiunii, esprimāndu și de repețe ori mulțămirea și rămase până la 1 1/2 ore după amēzi. Părechea princiară de corōnă asistă după amēzi la alergările de cai, er sēra la strălucita serată din castelul regalū, la care a luat parte întrēga diplomațiā, notabilitățile politice și sciēntifice, precum și mulți esposanți. Curtea apărū la 9 ore și rămase până la 11 ore. Maiestatea Sa, AA. LL. prințul și princessa de corōnă au convorbitu cu mulți dintre cei de față.

DIVERSE.

Inaintea tribunalului corecționalu. — Unu individū este adus inaintea tribunalului corecționalu pentru furtu.

— D-le președinte, avocatul meu nu este aci, vē rogū să amēnați procesul.

— Și ce ar putea să dică avocatul d-tale, de vreme ce ai fostu prinsu în flagrantu delictu?

— Tocmai această, d-le președinte, aș voi s'audū și eu.

* *

O Pompeiă americană. — Nisce lucrători, cari săpau unu puț de mină aprōpe de Moberly, Missuri, au descoperit la 360 picioare adēncime unu vechiu orașu care este acoperit c'unu stratū grosu de lavă ce formēz d'asupra unu felu de boltă. Trāmițāndu-se in dată o scire despre această descoperire la Moberly, unu număr de notabili din acestu orașu au întreprinsu exploratiā, care a ținut 12 ore. Esploratorii credū că n'au vēdūt în acestu spațiu de timp de câtu o mică parte din orașu. Stradele pe care le-au percursu erau forțe regulate, avēndu de amēndouē părțile nisce ziduri grōse. Ei au intrat într'o sală de 30 de picioare lārgime și 100 lungime, garnită cu bănci de piatră și unde se află o mare cantitate de instrumente mecanice. În mai multe clădiri sunt statue făcute d'o compozițiune, care sēmānă cu bronzul, der puțin mai închisă. În mijlocul unei curți mari se află o fântānă de piatră, de unde curge o apă, din care au bēut exploratorii; ei au gāsitu, că ea are unu mirosu de varu. Lāngă fântānă se află părți dintr'unu scheletu de om. Osele unui picioru au fostu mēsurate de unul din ei, femurul este lungu de patru picioare și jumătate și tibia de patru picioare și trei degete, de unde rezultă că omul a trebuit să aibă o înălțime de trei ori mai mare decât înălțimea mijlocie din țilele noastre. Esploratorii au mai zăritu cuțite de bronz și de silix, ferestrele de metalu și mai multe alte instrumente a căroru lucrare, deși grosolană, comparată cu aceea a fabricanților de astăzi, denotă o stare înaintată de civilizatiā. Se va face în curēndu o a doua exploratiā.

* *

NECROLOG. — Dr. Ioanū Cototiu, avocatū în Șomeca mare, după unu morbu greu de 4 luni, în 28 Aprilie a. c. la 2 ore după amiază, în etate de 28 de ani, și'a dat sufletul în mânăle Creatorului.

Fia-i țērina ușoră și memoria binecuvēntată!

Editoru: Iacobū Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena

din 2 Mai st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Aprilie st. v. 1885.

Table with 3 columns: Item description, Cump. (Buy), and vënd. (Sell).

Cursul pieței Brașov

din 3 Mai st. n. 1885.

Table with 4 columns: Item description, Cump., Vënd., and Price.

Forțe potrivite ca daru pentru confirmare.

Norocul neașteptat

Am cumpărat la o licitațiune întregul de-positu alu unei renumite

Fabrice de cesornice din Geneva

cu jumătate prețulu regulat, prin care sunt în plăcuta pozițiune a es-pedia promptu mai josu însemnatele cesornice fine la ori-cine 'mi va co-manda, cu prețuri de batjocură, și costatū mai 'nainte capacele și regu-larea acestora atātū, cātū se cere a-cum pentru întregulū cesornicu, și spre dovada unei stricte soliditāți se primesce îndărātū ori-ce cesornicu, care nu va conveni, astū-felū suntū tōte comānde fāră risicu.

Numai cu fl. 5.10

unū cesornicu de buzunarū, cilindru din celū mai finū aurū do ble, seu argintū de nikel franțuzescū lōrte finū gravatū, și guiloșatū, regulatū pe minutū. Totū asemenea din argintū curatū de 13 probe, punciatū de oficiu c. r., bine aurite fl. 7. —

Numai fl. 7.40

unū cesornicu anker din celū mai finū aurū double seu argintū nikel, finū gravatū și guiloșatū, cu 15 rub-ne cu secundarū, repassatū după secunde. Totū acesta din argintū de 13 probe, punciatū de oficiu c. r. și bine auritū fl. 11. —

Numai fl. 8.50

unū remontoire de Washington din aurū-double, seu argintū nikel, de întorsū fāră cheiā, cu aparatū pentru îndreptarea minutarelorū și cu unū mehanismū finū de nikel, totū acesta din argintū curatū de 13 probe, punciatū de oficiu c. r. fl. 13. —

Pentru mersulū regulatū alū tuturorū acestorū cea-sornice se dā garanțiā pe cincī anī.

Pe lângā tōtā etinatatea fabulosā se mai dā gratis la fie-care cesornicu și unū lanțū de aurū-double cu brelocū, cheiā și carabinū.

Comānde cu banī gata, seu prin rambursā postalā sē se adreseze la

Uhren-Fabriks-Hauptdepōt

Wien, III Hintere Zollamtsstrasse 9.

I. H. Rabinovics 1-4

Forțe potrivite ca daru pentru confirmare.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” se potū cumpēra în tutunge-ria lui I. Gross.

Advertisement for Casse de feru sistemū Wertheim L. FLEISCHER, featuring a pocket watch illustration and text about the system's reliability.

Publicațiune!

Prin care se face cunoscutū, că în comuna Bacsfal (Săcele) se aflā de vëndare oi 500 de prāsilā, — dela 10—18 Maiu a. c. trecute gra-nița Romāniei. —

Informațiuni esacte se vorū cere dela preo-tulū din locū Toma Frateșū.

Mersulū trenurilorū

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapesta, and Budapesta-Aradū-Teiușū. Each section contains a grid of train routes, times, and prices.

Nota: Orele de nōpte suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI, Brașovū.